

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 24 päivänä heinäkuuta 1986,
viljojen torjunta-ainejäämien enimmäismääristä
 (86/362/ETY)
 (EYVL L 221, 7.8.1986, s. 37)

Muutettu:

	virallinen lehti		
	N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u> Neuvoston direktiivi 88/298/ETY, annettu 16 päivänä toukokuuta 1988	L 126	53	20.5.1988
► <u>M2</u> Neuvoston direktiivi 90/654/ETY, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990	L 353	48	17.12.1990
► <u>M3</u> Neuvoston direktiivi 93/57/ETY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1993	L 211	1	23.8.1993
► <u>M4</u> Neuvoston direktiivi 94/29/EY, annettu 23 päivänä kesäkuuta 1994	L 189	67	23.7.1994

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 24 päivänä heinäkuuta 1986,
viljojen torjunta-ainejäämien enimmäismääristä
 (86/362/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

sadon tuottamisella on erittäin tärkeä sija yhteisössä,

sadon saamiseen vaikuttavat jatkuvasti tuhoeläimet ja rikkaruohot,

on erittäin tärkeää suojella kasveja ja kasvikunnan tuotteita näiltä organismeilta sekä sadon vähenemisen estämiseksi tai korjatun sadon vahingoittumisen estämiseksi että maataloustuotannon lisäämiseksi,

kemiallisten torjunta-aineiden käyttö on tärkeimpiä menetelmiä kasvien ja kasvikunnan tuotteiden suojelemisessa näiden vahingollisten organismien vaikutuksilta,

näillä torjunta-aineilla ei ole kuitenkaan vain suotuisia vaikutuksia kasvien tuotantoon, sillä ne ovat yleensä myrkyllisiä aineita tai valmisteita, joilla on vaarallisia sivuvaikutuksia,

suurella määrällä näistä torjunta-aineista ja niiden metaboliiteista tai hajoamistuotteista voi olla kasvikunnan tuotteiden kuluttajille vahingollisia vaikutuksia,

nämä torjunta-aineet ja niistä mahdollisesti johtuva pilaantuminen saattavat vahingoittaa ympäristöä,

näiden vaarojen välttämiseksi useat jäsenvaltiot ovat jo säätäneet enimmäismäärät tietyille viljoissa esiintyvillä jäämille,

erot, joita on jäsenvaltioiden välillä niissä sallittujen torjuntaainejäämien enimmäismäärien osalta, voivat johtaa kaupan esteiden muodostumiseen ja siten estää tavaroiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä,

näistä syistä ensimmäisessä vaiheessa tulee säätää enimmäismäärät viljoissa olevia tiettyjä aineita varten siten, että niitä on noudatettava saatettaessa näitä tuotteita markkinoille,

enimmäismäärien noudattamisella voidaan lisäksi varmistua viljan vapaasta liikkuvuudesta sekä kuluttajien terveyden asianmukaisesta suojelemisesta,

samalla jäsenvaltioiden tulisi alueillaan saada tarkkailla tuotettavan ja kulutettavan viljan torjunta-ainejäämiä valvontajärjestelmän ja siihen liittyvien muiden toimenpiteiden avulla säädettyjä enimmäismääriä vastaavan suojan järjestämiseksi,

erityistapauksissa, varsinkin kun on kysymys haihtuvien nestemäisten tai kaasumaisten fumiganttien käytöstä, jäsenvaltioille tulisi antaa mahdollisuus sallia säädettyjä korkeampia enimmäismääriä viljoissa, joita ei ole tarkoitettu välittömästi kulutettaviksi, jos sopivalla tarkastuksella varmistutaan siitä, että niitä ei saateta loppukäyttäjälle tai kuluttajalle ennen kuin niiden jäämepitoisuudet eivät enää ylitä enimmäismääriä,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 56, 6.3.1980, s. 14

⁽²⁾ EYVL N:o C 28, 9.2.1981, s. 64

⁽³⁾ EYVL N:o C 300, 18.11.1980, s. 29

▼B

ei ole tarpeen soveltaa tätä direktiiviä kolmansiin maihin vietäviin muihin tuotteisiin kuin elintarvikkeiden tuottamiseen tarkoitettuihin tuotteisiin tai siemenviljaan,

jäsenvaltioiden tulisi voida väliaikaisesti alentaa vahvistettuja pitoisuuksia, jos ne odottamatta osoittautuvat ihmisten tai eläinten terveydelle vaarallisiksi,

kyseisiä tapauksia varten on aiheellista luoda jäsenvaltioiden ja komission välille tiivis yhteistyö pysyvässä kasvinsuojelukomiteassa,

tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi tulee jäsenvaltioiden säätää asianmukaisista tarkastustoimenpiteistä näitä tuotteita liikkeeseen laskettaessa,

tulisi vahvistaa yhteisön näytteenotto- ja analyysimenetelmät käytettäväksi ainakin viittausmenetelminä,

näytteenotto- ja analyysimenetelmät ovat tekniikan ja tieteen alaan kuuluvia kysymyksiä, ne tulisi vahvistaa noudattaen menettelyä, jossa jäsenvaltiot ja komissio toimivat tiiviissä yhteistyössä pysyvässä kasvinsuojelukomiteassa,

on aiheellista, että jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain kertomuksen tarkastustoimenpiteiden tuloksista koko yhteisön torjunta-ainejäämien määriä koskevien tietojen kokoamiseksi, ja

neuvoston tulisi tarkastella tätä direktiiviä uudelleen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1991 silmällä pitäen yhtenäisen yhteisön järjestelmän aikaansaamista,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan liitteessä I lueteltuihin viljoihin, jos ne saattavat sisältää liitteessä II lueteltujen torjunta-aineiden jäämiä, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta enimmäismääristä ei-toivottaville aineille ja valmisteille rehuissa 17 päivänä joulukuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 74/63/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 86/354/ETY⁽²⁾, soveltamista.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä 'torjunta-aineiden jäämillä' tarkoitetaan sellaisia torjunta-aineiden, niiden metaboliittien hajoamistuotteiden ja reaktiotuotteiden jäämiä, jotka luetellaan liitteessä II ja joita esiintyy 1 artiklassa tarkoitetuissa tuotteissa.

2. Tässä direktiivissä "liikkeelle laskemisella" tarkoitetaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden luovuttamista vastiketta vastaan tai vastikkeetta.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että 1 artiklassa tarkoitetut tuotteet eivät aiheuta niitä liikkeelle laskettaessa vaaraa ihmisten terveydelle sisältämiensä jäämien takia.

2. Jäsenvaltiot eivät alueellaan saa kieltää tai estää 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden laskemista liikkeelle sen takia, että ne sisältävät torjunta-aineiden jäämiä, jos sellaisten jäämien määrä ei ylitä liitteessä II vahvistettuja enimmäismääriä.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 38, 11.2.1974, s. 31

⁽²⁾ EYVL N:o L 212, 2.8.1986, s. 27

▼B

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 1 artiklassa tarkoitetuissa tuotteissa ei liikkeelle laskettaessa saa olla liitteessä II vahvistettuja suurempia torjunta-aineiden jäämiä.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näytteenottoon perustuvien tarkastusten suorittamiseksi sen varmistamiseksi, että 1 kohdan mukaisesti vahvistettuja enimmäispitoisuuksia noudatetaan.

5 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen muiden kuin kolmansista maista tuotujen tuotteiden tai muihin jäsenvaltioihin tarkoitettujen tuotteiden osalta jäsenvaltiot voivat 4 artiklassa säädetystä poiketen edelleen soveltaa alueellaan jo voimassa olevaa valvontajärjestelmää torjunta-ainejäämien pitoisuuksien seuraamiseksi ja muita toimenpiteitä, joiden avulla varmistetaan liitteessä II säädettyjen enimmäismäärien noudattaminen ja arvioidaan väestön torjunta-aineiden kokonaissaanti ravinnon kaikista lähteistä. Kyseisiin toimenpiteisiin on kuuluttava säännölliset ja edustavat torjunta-aineiden esiintymistä tavallisessa ruokavaliossa koskevat tutkimukset.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle 1 kohdan soveltamisesta.

6 artikla

Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten liitteessä II olevassa B osassa tarkoitettujen torjunta-aineiden jäämien esiintymisen 1 artiklassa tarkoitetuissa tuotteissa pitoisuuksina, jotka ovat suurempia kuin on vahvistettu, jos näitä tuotteita ei ole tarkoitettu välittömään kulutukseen ja sopivin tarkastuksin varmistuttu, jos ne toimitetaan suoraan loppukäyttäjille tai kuluttajille, että ne saatetaan näiden käyttöön vasta, kun B osassa vahvistetut enimmäismäärät eivät enää ylity. Jäsenvaltioiden on toimitettava tieto muille jäsenvaltioille ja komissiolle toteutetuista toimenpiteistä. Nämä toimenpiteet koskevat kaikkia kyseisiä tuotteita, eikä tuotteiden alkuperää tällöin oteta huomioon.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 päivään elokuuta mennessä vuosittain kertomus virallisten tarkastusten tuloksista, valvontatoimenpiteistä ja muista 4 artiklan ja mahdollisista 5 artiklan mukaisista toimenpiteistä edellisenä vuotena.

8 artikla

1. Sellaiset näytteenottomenettelyt ja analyysimenetelmät, jotka ovat tarpeen 4 artiklassa ja mahdollisesti 5 artiklassa säädettyjä tarkastuksia, valvontaa ja muita toimenpiteitä varten, vahvistetaan 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Yhteisön analyysimenetelmien olemassaolo ei estä jäsenvaltioita käyttämästä muita tieteellisesti päteviä menetelmiä, joilla saadaan vastaavat tulokset.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle muista 1 kohdan mukaisesti käytetyistä menetelmistä.

9 artikla

1. Jos jäsenvaltio arvioi, että liitteessä II säädetty enimmäispitoisuus on vaaraksi ihmisten terveydelle ja että sen takia nopeat toimenpiteet ovat tarpeen, kyseinen jäsenvaltio voi alueellaan väliaikaisesti alentaa enimmäismäärää. Tällaisissa tapauksissa sen on välittömästi ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle toimenpiteistä ja esitettävä niiden perusteet.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa on 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päätettävä, tulisiko liitteessä II säädettyjä enimmäismääriä muuttaa. Jäsenvaltio voi pitää voimassa

▼B

toimenpiteet, jotka se on toteuttanut siihen asti, kunnes neuvosto tai komissio on edellä mainitun menettelyn mukaisesti päättänyt asiasta.

10 artikla

Liitteessä II vahvistettujen enimmäispitoisuuksien muuttamisesta tieteen tai tekniikan kehityksen perusteella neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan soveltamista.

11 artikla

Neuvosto antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta direktiivit uusia tuotteita koskevista luetteloista tai uusia torjuntaainejäämiä koskevista luetteloista ja niiden enimmäismääristä 1 artiklassa tarkoitetuissa tuotteissa.

12 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa pysyvän kasvinsuojelukomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteassa jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa näistä ehdotuksista määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa tarkasteltavien asioiden kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan 54 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä, jotka ovat komitean lausunnon mukaiset, ja niitä noudatetaan viipymättä. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee välittömästi neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto päättää näistä toimenpiteistä määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole päättänyt toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

13 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteassa jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa näistä toimenpiteistä kahden päivän kuluessa. Lausunnot annetaan 54 äänen enemmistöllä.

4. Jos toimenpiteet ovat komitean lausunnon mukaiset, komissio päättää niistä, ja niitä noudatetaan viipymättä. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee välittömästi neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto päättää toimenpiteistä määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole päättänyt toimenpiteistä 15 päivän kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio päättää ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

▼B*14 artikla*

Tätä direktiiviä ei sovelleta 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jos vähintään asianmukaisella tavalla on osoitettu, että ne ovat tarkoitettuja:

- a) vietäviksi kolmansiin maihin;
- b) muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden valmistamiseen;
- c) siemenviljäksi.

15 artikla

Tämän direktiivin mukaisten yhteisön järjestelyjen täydentämiseksi neuvosto tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen komission kertomuksen ja tarvittaessa aiheellisten ehdotusten perusteella viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1991.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1988. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

▼M2

Saksalle annetaan kuitenkin oikeus enintään 31 päivään joulukuuta 1992 asti pitää kaupan entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella liitteessä I lueteltuja tuotteita, joiden vetysyanidipitoisuus ylittää liitteessä II vahvistetut pitoisuudet; kyseinen poikkeus koskee ainoastaan tuotteita, jotka ovat peräisin entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueelta.

Sallitut pitoisuudet eivät missään tapauksessa saa ylittää entisen Saksan demokraattisen tasavallan lainsäädännön mukaisesti sovellettuja enimmäispitoisuuksia.

Saksan on huolehdittava siitä, että kyseisiä tuotteita ei tuoda yhteisön muihin osiin, lukuun ottamatta entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta.

▼B*17 artikla*

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼ B*LIITE I*▼ M3

CN-koodi	Tavarankuvaus
ex 1001	Vehnä
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00	Kaura
1005	Maissi
1006	Riisi
1007 00	Durra
ex 1008	Tattari, hirssi ja muut viljat

▼ **B**

LIITE II

A OSA

Torjunta-ainejäämä	Enimmäismäärä mg/kg (ppm)
1. aldrini	} yksinään tai yhdessä dieldriiniksi (HEOD) laskettuna
2. dieldriini (HEOD)	
3. epäorgaaninen bromi, ilmoitettuna Br ioneina	50
4. karbaryyli	1: risi 0,5: muut viljat
5. klorbaani (cis- ja trans-isomeerien summa)	0,02
6. DDT (DDT-, TDB- ja DDE-isomeerien summa, laskettuna DDT:ksi)	0,05
7. diatsinoni	0,05
8. 1,2-dibromonetaani (etyleenidibromidi)	0,01 (1)
9. diklorofossi	2
10. endosulfaani (alfa- ja beta-isomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa, laskettuna endosulfaaniksi)	0,2: maissi
11. endriini	0,01: muut viljat
12. heptaklori (heptaklori ja heptakloriepoksidi, laskettuna heptaklorina)	0,01
13. heksaklooribentseeni (HCB)	0,01
14. heksakloorisykloheksaani (HCH)	} summa
14.1 alpha-isomeeri	
14.2 beta-isomeeri	
14.3 gamma-isomeeri (lindaani)	0,1 (2)
15. malationi (malationin ja malaoksonin summa laskettuna malationiksi)	8
16. fosfamidoni	0,05
17. pyretriinit (pyretriinien I ja II, sineriinien I ja II, ja jasmoliinien I ja II summa)	3
18. triklorfoni	0,01
▼ M1	
19. kaptafoli	0,05
▼ M3	
20 Asefaatti	0,02 (*)
21 Benomyyli	} summa karbendatsimina ilmaistuna
22 Karbendatsimi	
23 Tiofanaattimetyyli	
24 Kloropyrifossi	
25 Kloropyrifossi-metyyli	(b): Ohra 0,05 (*): muut viljat
26 Klorotaloniili	0,05 (*): Riisi
27 Kypermetriini, mukaan lukien muut isomeerien seokset (isomeerien summa)	0,1: Vehnä, ruis, ohra, kaura ja ruisvehnä 0,01 (*): muut viljat
28 Deltametriini	(b): Vehnä, ohra, kaura ja ruisvehnä 0,05 (*): muut viljat
29 Fenvaleraatti, mukaan lukien muut isomeerien seokset (isomeerien summa)	1
30 Glyfosaatti	(b): Ohra, kaura, ruis ja ruisvehnä 0,05 (*): muut viljat
	5: Vehnä, ruis ja ruisvehnä 20: Ohra ja kaura 0,1 (*): muut viljat

▼ **M3**

Torjunta-ainejäämä	Enimmäismäärä mg/kg (ppm)
31 Imatsaliili	0,02 (*)
32 Iprodioni	0,5: Vehnä (c): Ohra ja riisi 0,02 (*): muut viljat
33 Mankotsebi	} summa CS ₂ : na ilmaistuna
34 Manebi	
35 Metirami	
36 Propinebi	
37 Zinebi	
38 Metamidofossi	0,01 (*)
39 Permetriini (isomeerien summa)	0,2: Maissi 2: muut viljat
40 Prokymidoni	0,02 (*)
41 Vinlotsoliini (vinlotsoliinin ja kaikkien sen 3,5-dikloorianiliinia sisältävien aineenvaihduntatuotteiden summa)	0,05 (*)
▼ M4	
42 SYFLUTRIINI mukaan lukien muut isomeeriyhdisteiden seokset (isomeerien summa)	0,05 (**): maissi 0,02 (**): muut viljat
43 METALAKSYYYLI	0,05 (**)
44 BENALAKSYYYLI	0,05 (**)
45 FENARIMOLI	(d): vehnä, ohra 0,02 (**): muut viljat
46 PROPIKONATSOLI	0,05 (**)
47 DAMINOTSIDI (daminotsidin ja 1,1-dimetyylihydratsiini summa daminotsidina ilmaistuna)	0,02 (**)
48 LAMBDA-SYHALOTRIINI	0,05: ohra 0,02 (**): muut viljat
49 ETEFONI	(e): maissi 0,2: vehnä ja ruisvehnä 0,5: ohra ja ruis 0,05 (**): muut viljat
50 KARBOFURAANI (karbofuraanin ja 3-hydroksikarbofuraanin summa karbofuraanina ilmaistuna)	(f): riisi ja kaura 0,1 (**): muut viljat
51 KARBOSULFAANI	0,05 (**)
52 BENFURAKARBI	(e): maissi 0,05 (**): muut viljat
53 FURATIOKARBI	0,05 (**)

▼ **B**

(1) Siirtymäaikana, joka päättyy viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1991, jäsenvaltiot, joiden tarkastuksia suorittavat viranomaiset eivät vielä pysty rutiinivalvonnassa määrittämään jäämiä tarkkuustasolla 0,01 mg/kg, voivat käyttää menetelmää, jonka erotusraja on enintään 0,05 mg/kg.

(2) Tammikuun 1 päivästä 1990 alkaen.
► **M3** (*) Ilmaisee määrittämisen alarajan

(a)(b)(c) Merkittyjä enimmäismääriä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1998, jollei muita määriä ole vahvistettu ennen tätä määräpäivää

(a): 0,1 (*)
(b): 0,05 (*)
(c): 0,02 (*) ◀

► **M4** (**) Osoittaa analyttisen määrittämisen rajaa.

(d) (e) (f) Seuraavia enimmäisrajoja sovelletaan 30 päivästä kesäkuuta 1999 alkaen, jollei muita määriä vahvisteta.

(d): 0,02 (**),
(e): 0,05 (**),
(f): 0,1 (**). ◀

▼B

B OSA

Torjunta-ainejäämä	Enimmäismäärä mg/kg (ppm)
1. bromimetaani (metyylibromidi)	0,1
2. rikkihiili	0,1
3. hiilitetrakloridi	0,1
4. syaanivety, syanidit laskettuna syaanivedyksi	15
5. fosforivety, fosfidit laskettuna fosforivetynä	0,1